

BEYAZ SAYFA

Yıl: 2014-2015
Sayı: 2

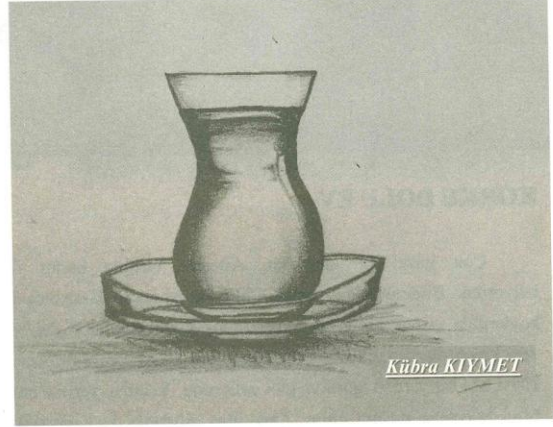
Kültür – Sanat - Edebiyat

YOKSUNLUĞUMUZ

Ağaç, bitki, doğa... Dünyayı oluşturan en önemli etken olduğunu herhalde hepimiz biliyoruz. Ama pek umursamıyoruz. Siz doğanın kirletilmemesi gerektiğini biliyorsunuz, evet bu çok güzel bir şey ama umursamıyorsanız bunun hiçbir etkisi kalmaz. Peki, bu sorunumuzu kaldırmak için ne yapmalıyız?

İnsanın bebekken kalbi bembeyazdır. İnsanlar çocukluk döneminde etrafındakileri örnek almaya başlar. Bu kişiler doğaya zarar veriyorsa size şunu söyleyeyim bu dönemde yaşayan çocuklar için çok kötü örnek olacaklardır. Çocukların kalbinde küçük küçük siyah noktalar oluşacak, büyüyünce kalbi tam olarak grileşecek, o da etrafı kirletmeye ve zarar vermeye başlayacaktır.

Biz farkında değiliz ama büyük bir yoksulluk içindeyiz. Çünkü asıl yoksulluk ya da yoksul bir ülke tabiata zarar veren insanlardan oluşur. Bu insanlar da eğitimsiz, laftan anlamayan, kalbi simsiyah ve bilinçsiz insanlardır. İnsanların çevreye zarar verme nedenlerinden biri de çıkarlarıdır. Kazandıkları bir elmas olsun ya da bir kuruş, gözlerini kırpmadan bir ağacı keserler. Mehmet Emin YURDAKUL şöyle diyor:

Kübra KIYMET

Hem dünyada en birinci borç değil mi kula
Bir tohumu fidan yapmak fidanı da ağaca
Eğer böyle olmasaydı ne kalırdı oğula
“Mirasımı artır diye atadan?”

Kısacası; insanlar doğayı serbest bırakmadıkça, ona zarar verdikçe ülkemiz yoksullaşacak. Öyle bir zaman gelecek ki artık nefes alamayacağız.

Ömer Faruk HORAT

SOKAK ÇOCUKLARI

Yastıkları taş, yorganları gökyüzü olan çocuklar, size sesleniyorum. Bizi hiç affetmeyin! Durup düşünüyorum güneşten al al olmuş yanaklarının yerine soğuktan çatlayan dudakları, cicili bicili ayakkabıları yerine siyahlaşmış ayakları, soğuk işlemeyen vücutlarıyla “Abi mendil!” diyen dilleri düşünüyorum.

Neden sokak çocuğu diyoruz düşündünüz mü hiç? Ben düşündüm. Hiçbir çocuk sokakta onlar kadar uzun kalamaz. Onlar sokak çocuğu değil birer sokak adamıdır. Boyunlarında taşıdıkları boylarından büyük ayakkabı sandıkları, kurumuş çatlamış elleri, vücutlarını yutan kazakları... Kazandıkları her elli kuruşta gülümseyen masum yüzleri... Kurdukları güzel hayaller... Hayallerine yalan karışmayan çocuklar! Siz, hayatın her şeyine karşı gelen vücutlarınızla, her acıya karşılık gelen kocaman yüreğinizle gökyüzüne dokunabilecek tertemiz ellere sahipsiniz. Biz ise sahip olabileceğimiz her şeyde bile şikayet edecek hayatlara sahibiz. “Mendil almaz mısın?” abla derken öğrettiğiniz şükretme duygusu için teşekkür ederim. Ama başta dediğim gibi affetmeyin be sokak adamları, affetmeyin, affetmeyin!..

Zeynep Sude ÖZMEN

GELECEK SİZİN DEĞİL

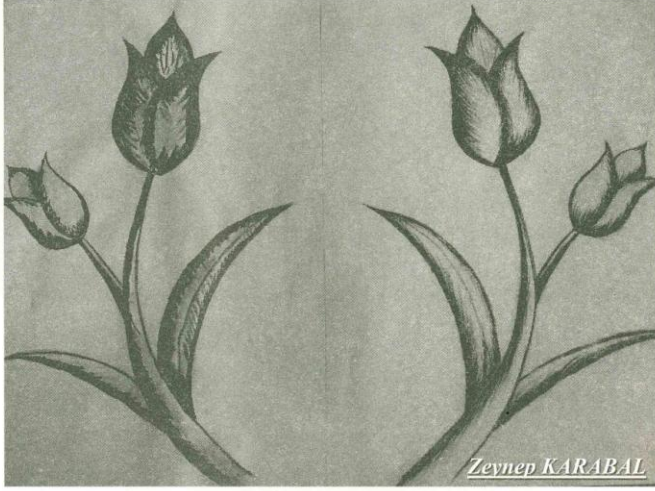
Pırıl pırıl, şırıl şırıl,
Türkü gibi akardı sular...
Karardı denizler, akarsular,
Ne oldu da sarardı çocuklar!

Ne oldu maviş denize,
Balıklara ne oldu?
Bahar kokulu toprağa, gökyüzüne,
Kuşlara, böceklerle, ağaçlara...

Al al, pembe pembe, mor mor,
Renkliydi çiçekler.
Soldular, kokmaz oldular,
Sana ne yaptılar doğa !

Sormayın büyüklere neden,
Söylemezler...
Suçludurlar...
Çekin ellerinizi biz çocukların doğasından!

Beyza ESENYEL

KORKU DOLU EV

Çok güzel bir akşamdı. Ailemle birlikte korku filmi izliyorduk. Birdenbire kapı çaldı. Gidip kapıyı açtım. Karşımda 1.83 boylarında esmer bir erkek duruyordu. Kendisini karşı dairedeki yeni kiracı olarak tanıttı. Benden çay istedi. Ben de verdim. Ama bu kişiyi ben bir yerden gördüm gibi geliyordu. Yeniden yerime oturup filmi izlemeye devam ettim. Tam film bitiyordu ki kapıya gelen adamın filde oynayan adam olduğunun farkına vardım. Çok şaşırđım. Sabah kalkınca ilk işim bu filmi araştırmak oldu .Bu film 1877 yılında çekilmiş bir filmdi. Ama adam hala 1877 yılında ki gibi gençti. Filmii araştırdığımda o kapıya gelen adamın filmde adı "KORKU SAÇAN CANAVAR"dı.

Hemen bilgisayarı kapatıp karşıdaki daireye gittim. Zili çaldım. Kapı kendi kendine açıldı. Korkmaya başlamıştım. Eve girdim. Ev çok değişikti. Evi geziyordum ki önüme tıknaz, şekilsiz bir varlık çıktı. Çığlık atmamla evden çıkmam bir oldu. Babama bunları anlattım. Babam hemen polis çağırdı. Binamız karantina altına alındı. Evin içinden eski gazeteler, antika eşyalar çıktı. Evi inceleyen polisler korkunç çığlıklar duymaya başlamıştı. Bir polis evden çıktıktan sonra halüsinasyon görmeye başlamış ve hastaneye kaldırılmıştı. Bu iş artık çözülemez bir hale gelmişti. Hiç kimse bunun ne olduğun anlayamadı. Artık bu eve gece bakılacaktı. Biz bunu duyunca teyzemlere gittik. Bu olanları ona anlattık. Teyzemde bu işe çok şaşırmiştı. Bu gece korktuğumdan sabaha kadar uyumadım. Hava biraz aydınlanınca uyumaya başladım. Tam uykuya dalıyordum ki babamın telefonu çaldı. Polisler bir şey bulmuşlardı. Babam hemen üstünü giyip evimize doğru gitti. Polisler gece araştırma yapınca belli belirsiz varlıkların binanın içinde, dışında ve dairede dolaştıklarını tespit etmiş.

Babam evimizi satılığa çıkardı. Gizemli bir adam bu evi almış. Gizemlerin hepsini birleştirerek bu evin altında yatır olduğunu tespit etmiş. Bu belalı evden kurtulduğumuz için artık çok mutluydum.

Emin Buğra TÜRKDOĞAN

TÜRK ÇAYI

Çay hepimizin bildiği gibi sabah kahvaltısında konuk olarak gittiğimizde bisküvi çeşitleriyle ikram sohbet aracıdır. Mesela yolda giden bir ahbabımızı gö yakın bir dostluğunuz yok. O size:

-Gel hele bir çay içelim, der.

Ne zamandır göremedik birbirimizi gibi cümlele durur. Çay uzaktan da olsa dostluk bağlarımızı kuvvet kahvede de böyledir. Ne demişler; "Bir fincan kahve hatırı vardır." Annelerimizin evdeki vitrininde dikkatle fincanlar sadece gelen misafirlere indirilir. Bu annelerimizin çeyizinden kalmaz. Kırılmasına gö olmaz. Sözün kısası; kahve ve çay Anadolu ı göreneklerimizden, kültürümüzden, kalma hoşb araçlarımızdır. Bu ikisi, iki soğuk insan arasında ba temsil eder. Çay her ikramın yanında içilebilecek b Türk çayı Türklere özgü bir içecektir. Türk çayı, b benzetilmiş bazen de bizimle karıştırılmıştır.

Çaydır bizleri barıştıran, çaydır düğünleri, yaptıran, çaydır kızları istettiren, çaydır bitmeyen Gelenek ve göreneklerimizi unutmayalım. D kaybetmek yerine canlı tutalım.

Rabi

SU

Gelecekte bitecek birgün!

Anlayacaksın o zaman.

Muhtaç kalacaksın bol bol harcadığın hayat suyu

Muhtaç kalacaksın muhtaç!..

Onunla yaşıyor, onunla çalışıyorsun,

Onunla ekiyor, onunla üretiyorsun,

Onunla büyüyor, onunla ölüyorsun,

Her şeyin o!

O güzel göllerin yerini neden birakıyorsun çöller

Y a o dereler, ırmaklar, çaylar...

Musluklardan su yerine çamur mu aksın?

Kıymet ver ona!

İstemiyor musun bütün bunların olmasını?

O zaman kendine gel geç olmadan!

Suyu sev, suyu koru!

Suya değer ver.

Beyza DA

OKUYALIM

Kitap okumalı her insan,
Kitaplar okuyarak güzelleşir.
Bilgiler, düşünceler, hayaller,
Kitap okudukça gelişir.

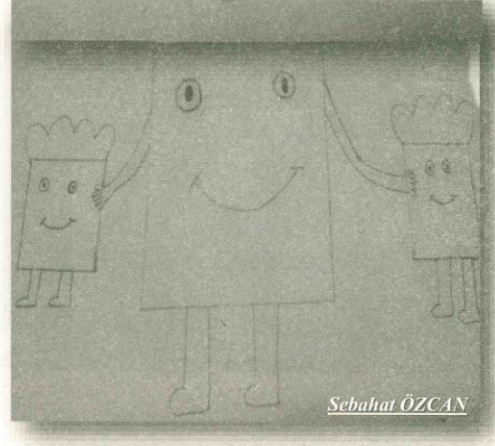
Kitaplar süs için değil,
Okumak için .
Okumak faydalı,
Okumamak zararlı.

Kitap okumazsak,
Dünyamız boş olur.
Her gün üzgün,
Her gün mutsuz...

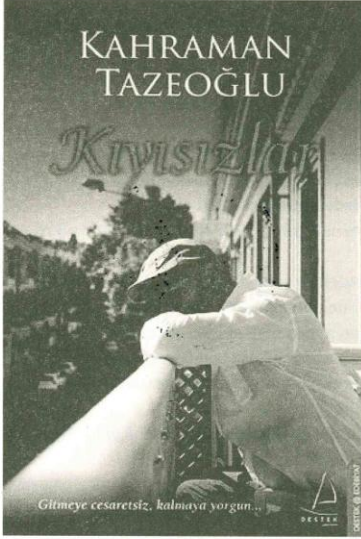
Kitap okumazsak,
Aydınlanmaz bu Anadolu.
Bilgiler, düşünceler, hayaller,
Kaybolur gider.

Kitapları okuyalım,
Onları koruyalım,
Onları geleceğe bırakalım,
Kitapların okunmasını sağlayalım.

Hilal GÜRGEN

Sebahat ÖZCAN

KAPTANIMA

Duyguları kelimelere, kelimeleri içimize yansıtmayı başaran yazar.
Sanki kalbimi görmüş, gördüklerini sayfalara tek tek kazımış adam; Kahraman TAZE OĞLU...

Yazdığı sayfalara kim bilir kaç hayat sığdırmış.

İlk okuduğum kitabımız "Kıyısızlar" dı. Yalnızların ve kaybedenlerin kitabı...

Bence her insan yalnızdır içinde. Ama bazıları öyle uzaklaşmış ki kendinden, içinden, yalnızlığını görmüyor. Sadece bazılarının yalnızlığı diğerlerininkinden daha fazladır. Annesi, babası olmayan küçük bir çocuk da yalnız hissedebilir, her şeye sahip biri de .

"Kaybetmek" e gelince; "Kaybetmek" nasıl da korkunç bir kelime... Karanlık, soğuk...

Kaybetmek; yeniliş, çaresizlik, umutsuzluk...

Kalpleri karanlıkta kalanlara ışık tutan sizsiniz.

Bazı kelimeleri kalbinizden söküp yazdığınızı düşünüyorum. Cümleleriniz gözyaşlarıyla yazılmış gibi. Sizin cümleleriniz, ağlayışlarla anlatılmış gibi.

Tüm yaralılar birleşip yazsa sizin kadar yazamayabilir.

Tüm yaralılar ...

HALİME KAPTAN

(RIFAT ILGAZ)

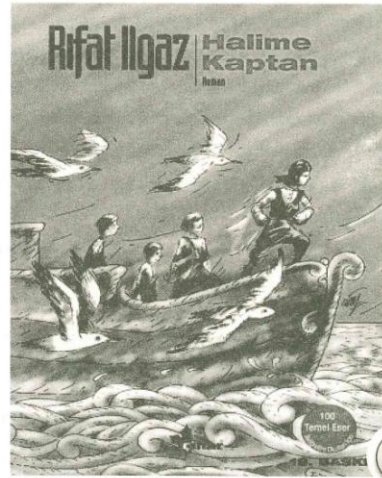
Halime Kaptan, Türkiye'nin en değerli yazarlarından olan Rifat Ilgaz'ın bir kitabıdır. Bu kitap 1972 yılında yayınlanmıştır.

Rifat Ilgaz, bu kitapta Kurtuluş Savaşı zamanında erkek kılığında girip kaptanlık yapan Halime Kaptan'ı anlatmaktadır. Köylerinde yalnızca yaşlılar, kadınlar ve çocuklar kalmıştır. Temel Reis, gelinine ve torununa bakıp, evin ihtiyaçlarını karşılamak zorunda kalmıştır. Temel Reis, çıktığı bu seferde hastalanarak hayatını kaybetmiştir. Halime, babasını kaybettikten sonra evin ihtiyaçlarını karşılamak için erkek kılığında girip, oğlu ve iki tayfasıyla Karadeniz'e açılmak zorunda kalmıştır. Halime Kaptan, yolda hırçın dalgalarla, korsanlarla mücadele eder. Ancak pes etmez. O artık İnebolu'ya cephan taşıyan, Kurtuluş Savaşı'nın fedakar ve kahraman kadınlarından biri olmuştur.

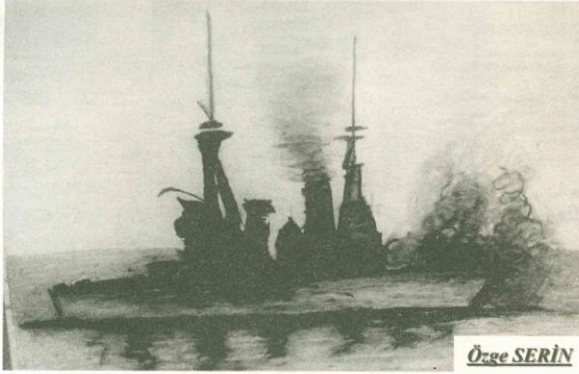
Bu kitap, bizlere vatan sevgisi ve birlik duygularını aşılamaktadır. Kurtuluş Savaşı'ndaki zorlukları, yoklukları ve sıkıntıları anlatmaktadır. Arkadaşlarıma okumalarını tavsiye ederim.

Ruken Doğa COBAN

Gizem ÖZMEN

3

KÜFE

Türkiye'nin kırsal kesiminde yaşam savaşı veren bir aile vardı. Dede, baba, anne ve çocuklardan oluşan bu aile oldukça sıkıntı çekiyordu. Bir gün baba, yılların verdiği yorgunlukla bir köşede oturmaktan başka işe yaramayan dedeyi, pazar küfesine koyarak nehre doğru yola çıktı.

Nehrin kenarında arkadaşlarıyla oynayan çocuk, babasına ne yaptığını sordu.

Baba, yapacağı kötü işi içten içe söylemek istemediğinden çaresizdi. Mecbur bir yalan uyduracaktı. Dedesinin yürümekte zorluk çektiğini ve onu gezdirmek için de küfeye koyduğunu söyledi. Yüzünden ter damlaları yavaş bir şekilde tedirginlikle süzülüyordu. Dede her şeyden habersiz, o masum ve kırışık yaşlı suratıyla etrafı seyrediyordu. Baba yorulmuş olmalı ki küfeyi nehir kenarına koydu. Dede nehirdeki canlıları seyretmeye başladı. Baba da dedeyi baştan aşağı gözlemliyordu. Yaşlı olmasını hiç düşünmeyip hep tembellik yaptığı kanaatindeydi. Dede babasının ona baktığını fark etti. İstemsizce göz göze geldiler. Dedenin gözleri öyle parlaktı ki yeni doğmuş bir bebek gibi gülümsüyordu. Baba bu masum bakışlara daha fazla öfkeyle bakmaya son vermek istiyordu. Gözleri yaşarmıştı. Baba sevgisine nasıl böyle ihanet ederdi? Her şeyi gözleri yaşlı bir şekilde anlatmaya başladı.

Dede bunları duyunca biraz şaşırılmıştı. Ama bir baba olarak anlayışlı olmalıydı. Yavaşça ayağa kalkıp elini oğlunun omzuna koydu. "Evladım, bütün bu yorgunluğum sevgimdenidir. Eğer iş yapmam gerekirse enerjim hazır. Sizler benim enerji kaynağımınız oğlum." dedi, şefkatli bakışlarla. Oğlu daha fazla dayanamayıp babasına sarıldı. Hep öyle kalmak istiyordu. Hiç bırakmadan... Sımsıkı sarılarak...

Rabia BOSDURMAZ

(KOMŞUMUZ FATOŞ PAÇALI İLE HASBİHAL)

1-Merhaba Fatoş Hanım kısaca kendinizi tanıtabilir misiniz?

Muğla'nın Akyaka köyünde doğdum. 1967 yılında ilkokula başladım. İlkokul yıllarım çok keyifliydi. Ardından orta okulu ikincilikle tamamladım. Liseyi sağlık meslek lisesinde okudum. Liseden sonra da hemşire oldum. Yıllarca mesleğimi icra ettim. İnsanlara yardımının dokunduğunu bilerek çalışmak beni hayata daha fazla bağladı. İyi geçen bir meslek hayatımın ardından da huzurlu bir şekilde emekli oldum.

2-Mesleğinizin gerektirdiği fiziksel özellikler nelerdir?

• Mesleğimin gerektirdiği tek fiziksel özellik hızlı ve dinamik olmaktır.

3- Pekî mesleğinizin gerektirdiği kişisel özellikler nelerdir?

• Soğukkanlı olmak, yardımsever olmak, insanları sevip onlarla iyi iletişim kurmak mesleğimin gerektirdiği kişisel özelliklerdendir.

4-Mesleğiniz bazen çok zor şartlar gerektiriyor bildiğim kadarıyla, pekî bir hemşirenin bu sıkıntılara katlanması için meslek hayatının dışında neler yapması lazım?

• Evet bazen şartlar çok ağır olabiliyor. Mesai dışında bir hemşire kendini rahatlatmak için müzik dinlemeli, sinemaya gitmeli, arkadaşları ile vakit geçirmeli.

5-Bu meslek için gereken eğitim nedir ve nerelerde verilmektir?

• Bu meslek için gereken eğitim sağlık meslek liselerinde ve hemşirelik yüksekokullarında verilmektedir.

7-Bu mesleği seçmenizde kimlerin etkisi oldu?

• Bu mesleği seçmemde ailemin ve öğretmenlerimin etkisi oldu.

8-Bu mesleği çevrenizdeki insanlara önerir misiniz? Neden?

• Evet, öneririm. Çünkü özelliklerle bayanlar için çalışma saatleri çok uygun ayrıca mali açıdan da tavsiye edilebilir. Birde en başta bahsettiğim husus tabiki insanlara yardım etme duygusunun en yoğun yaşandığı mesleklerden birisidir hemşirelik.

9- Hiç kültür-edebyat dergisi takip ettiniz mi? Eğer ettiyseniz size ne gibi yararları oldu?

• Evet, takip ettim. Benim kişisel açıdan gelişimde çok rol oynadı. Kültürlü ve bilgili olmama sağladı. Ayrıca takip ettiğim dergi yoluyla insanları da bilinçlendirme fırsatı buldum.

10-Roman okur musunuz? Eğer okuyorsanız bunun size ne gibi yararları oluyor?

• Evet, okurum. Ben okumanın yaşının olmadığını düşünenlerdenim. Ayrıca roman okumak insanlara ve hayata bakış açımı değiştiriyor.

11- En son romanınızı ne zaman okudunuz?

• En son romanımı bir hafta önce bitirdim. Şimdi yeni bir romana başlayacağım.

Fatoş Hanım yapmış olduğumuz bu röportaj için zaman ayırdınız çok teşekkür ediyorum.

RÖPORTAJI YAPAN : Necmiye Nur KUSCU

İMTİYAZ SAHİBİ

Mehmet TEKİN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

RAMAZAN ŞAHİN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Filiz GÜRPINAR

GÖRSEL DANIŞMAN

Miraç ÖMÜR

YAYIN KURULU

Osman KOZ

Tenzile TÜRKMEN

Uğur BİÇER

OKUL ADRES TELEFON

YILDIRIM BEYAZIT ORTAOKULU

Yıldırım Beyazıt Mah. Fatih Sok. NO:2/A Blok

ÇUBUK/ANKARA Tel: 0312 838 48 05